

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou **F. P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., proti povinnému **P. D., nar. X., bytom F., o vymoženie pohľadávky 494,55 eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. R. K. so sídlom E. Z., pod sp. zn. EX 13639/2010, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012, č. k. 2CoE/568/2012-40, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 17. 02. 2012, č. k. IEr/2905/2010-11 exekúciu zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie exekúcia, je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 04858/10 zo dňa 11. 06. 2010, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. Súd prvého stupňa považoval Zmluvu uzavretú medzi oprávneným a povinným za spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Podľa súdu prvého stupňa v § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy sa nachádza demonštratívny výpočet zmluvných podmienok, ktoré sa bez ďalšieho považujú za neprijateľné a s ohľadom na právny následok vyjadrený v § 53 ods. 5 OZ aj za neplatné. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovská doložka uzavretá medzi účastníkmi konania je neprijateľná, a teda neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Preto pokiaľ na základe neplatnej rozhodcovskej doložky došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku, plnenie ním priznané

treba považovať podľa súdu prvého stupňa za rozporné s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené boli podľa súdu prvého stupňa splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 45 ods. 1 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 31. 10. 2012, č. k. 2CoE/568/2012-40 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd uviedol, že v návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiadal oprávnený, aby odvolací súd Súdnemu dvoru ES na základe čl. 267 ZFEÚ predložil tri prejudiciálne otázky. Odvolací súd zdôraznil, že je nepochybné, že vnútroštátny poriadok umožňuje riešenie aj takých sporov, ktoré vzniknú zo spotrebiteľských vzťahov v rozhodcovskom konaní. Preto považoval v danom prípade odvolací súd oprávneným navrhované predbežné otázky za zjavne neopodstatnené a irelevantné, a to aj vo vzťahu k prebiehajúceho konaniu, pričom ich prejudiciálne zodpovedanie nemá reálny dosah na prebiehajúce konania. Podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. januára 2008 je v zmysle § 52 ods. 1 spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom podľa ods. 4 tohto ustanovenia spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z týchto ustanovení podľa odvolacieho súdu vyplýva, že predmetná Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa preto podľa odvolacieho súdu správne posúdil vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah spotrebiteľský a v zmysle uvedeného preskúmal exekučný titul aj bez návrhu v súlade s § 44 Exekučného poriadku a § 45 ZRK.

Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide podľa odvolacieho súdu o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu, rozhodcovský rozsudok trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia. Rozhodcovskú doložku koncipovanú v takom znení, ako vyplýva z bodu 18 Zmluvy o úvere, súd prvého stupňa, podľa odvolacieho súdu správne

právne posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. augusta 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová